

ВПРОВАДЖЕННЯ КРЕДИТНО-MOДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ ЯК ОДНА З ФОРМ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ ДЛЯ ОЦІНКИ РІВНЯ ОСВІТИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

М. А. Довбиш, Г. В. Бачурін, А. О. Попович, І. М. Довбиш, А. О. Губарь

Запорізький державний медичний університет, МКЛЕ та ШМД

Вступ. Одним із важливих практичних завдань Болонського процесу які будуть визначатися в найближчі роки на до дипломному етапі є підвищення якості навчального процесу при підготовці фахівців з урології. Формування особистості майбутнього лікаря-уролога на базі науково обґрунтованої організації навчального процесу та з врахуванням вимог кредитно-модульної системи є суттєвим методом виконання комплексної підготовки студентів та інтернів на базах стажування протягом всього терміну навчання [2, 3].

Основна частина. На сьогодні навчальна програма з урології складається із одного модуля, який має три кредити (90 годин) і включає чотири змістових модуля. На першому етапі на підставі кінцевої мети для кожного змістового модуля формується загальна мета для кожного практичного заняття з відповідною темою. Важливим є те, що визначення вихідного рівня знань з урології по темах та професійних умінь (дій) студентів по загальноклінічним дослідженням урологічного хворого, які сприяють та дають можливість досягти кінцевої мети. Для цього велике значення має попередня підготовка студентів на кафедрах теоретичного та клінічного характеру. З точки зору підготовки студентів на кафедрі урології важливим є достатній рівень підготовки студентів на кафедрах анатомії людини, кафедрі оперативної хірургії та топографічної анатомії, загальної хірургії, гістології та ін.

Низький рівень або, що гірше, відсутність базових знань, отриманих на попередніх теоретичних і клінічних кафедрах, ставить під сумнів досягнення визначеної мети на практичному занятті [4, 5]. Одночасно з визначенням мети, як першого етапу заняття, визначається другий етап навчання. Другий етап заключається у визначенні вихідного рівня знань та умінь студентів 4-го курсу та інтернів-урологів першого року навчання. Він уявляє собою цільний по суті і характеру процес виконання всього навчального процесу, який гарантує досягнення поставленої мети [1, 6]. Викладач заздалегідь розробляє мету практичного заняття, вирішує питання рівня базисної підготовки отриманих знань на попередніх кафедрах з якими приходиться студент та лікар-інтерн, визначає чи є можливість реалізувати мету при даному рівні базових знань, і що необхідно для цього.

Враховуючи важливість правильного визначення мети практичного заняття викладачу слід пам'ятати, що вона повинна відповідати деяким наступним вимогам. По-перше, вона повинна відповідати потребі навчального процесу і особливо відповідати майбутній професійній діяльності фахівця. По-друге, мета повинна бути цілком реалістичною та практично досягаємою.

Для визначення базисного рівня знань викладачу доцільно користуватись заздалегідь підготовленим набором тестів, які повинні відповідати тому рівню знань, що вважається необхідними. Необхідно знати, що в обов'язковому порядку тести повинні відображати конкретний вид професійної діяльності, який неможливо виконати без певного рівня знань та професійних умінь отриманих на попередніх теоретичних та клінічних кафедрах.

Складання тестів з урології повинно базуватись на навчальній робочій програмі з дисципліни, яка вивчається. Розробці тестів повинно передувати складання пакету контрольних питань, котрі обов'язково необхідно знати при вивченні даної теми та виконання наступних професійних вимог. Доцільно складати контрольні питання окремо для кожного модуля, а також для дисципліни в цілому. Відповідно з визначеними питаннями до кожного з них складаються відповідні тести для підсумкового модуля та для кожного заняття в якості поточного контролю. Більш перспективною формою складання тестів, якщо формулюються по декілька різноманітних тестів для кожного питання.

Висновки. 1. Методично правильно поставлена мета практичного заняття, при достатньому рівні базисних знань, наявність розроблених контрольних питань до кожної теми заняття та тестів для поточного та підсумкового контролю дає можливість вирішувати завдання по підвищенню якості навчання студентів-медиків.

Література

1. Про проведення педагогічного експерименту з запровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу // Наказ МОН України № 48 від 23.01.04.
2. Москаленко В.Ф., Волосовець О.П. Вища медична освіта та Болонський процес (навчально-методичні та інформаційно-довідкові матеріали) // Київ, 2010.
3. Вища освіта Україна та Болонський процес // Навчальний посібник за редакцією Кременя В.Г. – 383 стр. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2014.
4. Пидаєв А.В., Передерий В.Г. Болонский процесс в Европе // Киев, 2009-192 с.
5. Досвід впровадження основних засад Болонського процесу в систему вищої медичної (фармацевтичної) освіти // матеріали науково-методичної конференції 14-15 квітня 2015 р., м. Тернопіль. – Тернопіль, "Укрмедкнига", 2005. – 500 с.
6. Тимчасова інструкція про систему оцінювання навчальної діяльності студентів при кредитно-модульній системі організації навчального процесу // Київ, 2005.